

„Naar en Skorsten befindes vedblivende at udsende Røgmasser, der ere til Besvær for de Omboende, skal Sundhedskommissionen foreskrive Bygningens Eier en bestemt Frist, inden hvilken han har at afhjælpe Mangelen, og, hvis dette ikke sker, foranledige Eieren tiltalt og straffet efter Lov af 12te Januar 1858, hvorhos han ved Dommen kan tilpligtes under en daglig Mulkt at tilveiebringen en Forbrænding uden nogen Udvikling af Røg, som kan besvære de Omboende.“

Ligesom Stadens Sundhedskommission, hvis Betænkning over dette Forslag Ministeriet har modtaget, saaledes er ogsaa Ministeriet tilbøielig til at antage, at den Ordning, der indeholdes i sidstnævnte Forslag, og som følger den Vej, paa hvilken man allerede tidligere er slaaet ind i andre Hovedstæder til Modarbejdelse af Røgulemperne, er den rette, og Ministeriet var derfor ikke utilbøielig til at forsyne det nævnte Forslag med Stadfæstelse, dog med nogle ubetydelige Modifikationer. Justitsministeriet maatte imidlertid med Stadens Sundhedskommission samstemme i, at Vedtagelsen af et Forslag af det angivne Indhold synes mindre vel foreneligt med Bibeholdelsen af det ovennævnte Forslag til en Bestemmelse i Bygningsloven, der indeholder Forskrifter om, og tilbels lægger det i Bygningskommissionens Haand saavel ved Bygningens første Opførelse som ogsaa i Tilfælde af Ombygning at træffe Bestemmelse om, hvorledes Skorstene og Ildsteder til Formindskelse af Røgulempere skulle være indrettede.

Med denne Ministeriets Opfattelse af Forholdet mellem de tvende Ordninger gjorde Ministeriet Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse bekendt og begjærede dens Ytringer over Sagen. Kjøbenhavns Magistrat har derefter meddelt, at Spørgsmaalet har været forelagt Bygningskommissionen til fornyet Overveielse og at sammes Forslag gaar ud paa, at Bygelloven dog bør indeholde visse Forskrifter om Skorstenshøiden for de særligt røgproducerende Anlæg, men at disse, naar Sundhedsvedtægtens § 25 har undergaaet den foreslaaede Forandring, bør affattes saaledes, at man bibeholder det første Punktum i Revisionskommissionens Forslag, udelader det andet Punktum, ligesom ogsaa det 2det Afsnit af Paragrafen og i det tredie Afsnit forandrer „særegen Konstruktion“ til „stærkere Konstruktion“. Til dette Forslag har derefter saavel Magistraten som Borgerrepræsentationen sluttet sig. Da nu tillige Enighed er tilveiebragt om den forandrede Affattelse af Sundhedsvedtægtens § 25, som derefter vil blive forsynet med Stadfæstelse samtids med at nærværende Lovforslag vinder Lovskraft, har Ministeriet ikke fundet Noget at erindre mod i Forslaget at optage en Paragraf af det antydede Indhold.

Spøad angaar den Bestemmelse, som indeholdes i § 52, da findes der ikke nogen dertil

svarende Forskrift i Loven af 1871. Paragrafen skyldes et i Borgerrepræsentationen vedtaget Forslag. Medens Bygningskommissionen har henstillet dette Forslag, har Kjøbenhavns Magistrat udtalt sig derimod, idet den har yttret, at de foreslaaede Ventilationsrør blive meget becostelige, og at det selv med disse ikke vil være muligt at sikre sig den attraaede kraftigere Ventilation, medens man med de nu foreslaaede Skorstensvidder i sædvanlige Beboelsesrum vil kunne opnaa en fuldkommen tilstrækkelig Luftfornyelse. Det kgl. Sundheds-Kollegium, hvis Ytringer Ministeriet særlig har begjært angaaende dette Punkt, har i sin Svarskrivelse yttret, at der ved Paragrafen er gjort Forslag til et Grundlag for Forbedring af Ventilationen i ny Bygninger, som kan blive af stor Bigtighed for de sanitære Forhold i Byen. Det maa nemlig erkjendes at Luftfornvælsen paa de fleste Stæder er ganske utilstrækkelig, at den ved den tiltagende Benyttelse af Magasinsovne bliver endnu mindre, og at de snevære Skorstensrør, som nu opføres, i høi Grad vanskeliggjøre en tilstrækkelig Ventilation. Naar det altsaa er foreslaaet ved nye Bygningers Opførelse idetmindste at sikre sig Muligheden for, at disse kunne blive forsvaret tilventilerede ved enten at forlange, at Skorstene skulle have den dertil fornødne Vidde, eller at særegne Ventilationskanaler skulle lægges med Siden af dem, finder Kollegiet, at dette er et godt Forslag, hvis Opdragelse det maa anbefale. Kollegiet har tilføjet, at det ikke kan betvivle, at mere specielle Regler for Ventilationsrørens Form og Anbringelse saavel som for Skorstensrørens Benyttelse i Ventilationsstædem snart ville vise sig nødvendige, og har derfor henstillet, om det ikke vilde være rigtigt at tilføie, at saadanne Regler kunne gives ved Sundhedsvedtægt. Efter denne Udtalelse af det kgl. Sundheds-Kollegium har Ministeriet troet at burde slutte sig til det fra Borgerrepræsentationen fremkomne Forslag, dog med det af Bygningskommissionen foreslaaede og subsidiært af Magistraten tiltraadte Tillæg, at Bestemmelserne om Skorstensrørs Opførelse ogsaa komme til Anvendelse paa Ventilationskanaler, en Bestemmelse, som man af Hensyn til Brandsikkerheden anser for uundgaeligt fornøden. Naar Ministeriet ikke har taget det kgl. Sundheds-Kollegiums Hensigt om en Henviisning til Forskriftens Supplerings gennem Sundhedsvedtægt til Følge, er Grunden ikke den, at man betvivler, at saadanne Suppleringsbestemmelser efterhaanden ville vise sig fornødne; men Ministeriet antager, som allerede bemærket ligeoverfor et lignende Forslag af Kjøbenhavns Magistrat ved § 41, at den fornødne Hjemmel for Ordningen gennem Sundhedsvedtægt allerede findes i den bestaaende Lovgivning, og at en Henviisning som den foreslaaede derfor er ufor-nøden og snarere giver Anledning til Mis-tydning.